

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.14. Quod præstet Ethnico Christo adjungere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](#)

§. XIV.

Quod præstet ethnicos Christo ad-jungere.

Hac ultima in consideratione, quæ meum ad institutum pertinet, subsistens, affero, Christianis ethnicos non pessundandos, sed ad Christum adducendos esse. Cum is diceret se venisse bel-

Matth. 10.

lum in terra commovendi gratia, tam

v. 34. Luc.

contextus sermonis illius, quam ejus di-

12. v. 51.

scipulorum agendi ratio docet, ipsum non voluisse loqui nisi de tumultu, quem cœlestis doctrina sua fuscitaret, & in quo tota violentia foret ex parte suorum hostium, siue sectatores non magis resisterent, quam correptæ a lupis oves.

Vera religio conservari promoverique debet iisdem adminiculis, quibus introducta fuit, verbi divini præconio circumspectioni ac prudentiæ juncto, virtutum omnium exercitatione, ac præcipue patientia infinita. Quando Deo placebit, eis donum miraculorum addere, progressus erit celerior. Machiavellus negans

Mach. Princ.

Prophetas inermes unquam effecisse ali-

sip. c. 6.

quid, impietatem pariter & ignorantiam prodit suam, cum Christus omnium minime armatus sit ille, cuius victoriæ rapidis-

pidissimæ simul ac solidissimæ fuere. Vitorias tales dico, quales volebat occupans corda, mutans interius homines, ac ex malis bonos faciens: quod nullus alius populorum domitor unquam præstítit.

Bellum exteriores tantum effectus gignit, cogitque viatos victoris arbitrio se submittere, ei tributa pendere, ejus mandata perficere. In materia Religionis Princeps plenissimo jure imperans potest exercitium publicum illius, quam improbat, impedire, ac suæ ceremonias externas exercendas curare; hoc est, punire illos, qui se hac in re ad ejus imperia non conformant. Nam si poenas temporales spernunt, nihil ei superest: in voluntates directam potestatem nullam habet.

Oportet etiam deponere opinionem per multa secula nimium inveteratam, religionem in locis, ubi dominari & per potestatem profanam defendi desierit, amissam esse, ut Christianismum in Græcia & Anatolia, ut fidem Catholicam in provinciis Septentrionalibus. Contra hunc errorem præmunire nos sine dubio voluit Deus, dum Christianismum sub dominatu paganorum formavit firmavitque per integra tria secula vexationes in-

ter

ter ac oppressiones crudelissimas; certissimo argumento, Ecclesiam suam haud egere praesidio hominum, a se solo fulciri, ac terrae Principum oppositu stabiliorem purioremque fieri. Vide, quid *Hist. lib. 16.*
hac super re S. Hilarius contra Auxentium dicat! §. 2.

§. XV.

Musulmannos ad Christum adduci posse.

Igitur, quod dixi, repeto: non armis & violentia minuere sectas falsas, religionemque veram propagare, nec ethnicos, sed ethnicum fas est evertere conservando homines, & ab erroribus suis abducendo: paucis; unica via est persuasio transitionis ad Christum. Plerisque, scio, tenet opinio Musulmannos haud posse ad Christum converti: & ideo Missionarii ferventissimi eos prætereunt, ut Indis ac Sinis Evangelium promulgent. At vereor, ut haec mentium anteoccupatio sat firmis nitatur fundamentis. Christus discipulos suos adire gentes omnes atque docere jubens exceptit nullam; veteraque oracula, quæ universas nationes Christo adjunctum irit tam crebro, & tam clare indicant, nul-

Hist. Ecclesiast. Tom. XXI. A a lam